

Sygn. akt VI Ka 143/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Popławska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Jerzego Adamowskiego

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2021 r. w Elblągu sprawy

P. T. (1) s. W. i A. ur. (...) w P.

oskarżonego o czyn z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Iławie

z dnia 10 września 2020 r. sygn. akt II K 1048/18

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie przed sądem II instancji, w tym 400 zł opłaty.

Sygn. akt VI Ka 143/21

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 143-21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Iławie z 10 września 2020r. w spr. II K 1048/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		P. T. (1)	niekaralność P. T., czyn przypisany P. T.	informacja z KRK	k.296
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	informacja z KRK	informacja została sporządzona przez organ do tego uprawniony, jej treść nie była kwestionowana przez strony, stąd dowód ten zasługuje na wiarygodność

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>obraży przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku tj. obraza art. 4 kpk w zw. z art. 410 kpk, art. 4 kpk w zw. z art. 92 kpk, art. 7 kpk, art. 171§7kpk, art. 174 kpk</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W apelacji obrońca podniósł zarzuty obraży prawa procesowego. Obraza przepisów postępowania tylko wtedy stanowi uchybienie, jeżeli mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a tego w niniejszej sprawie nie można było stwierdzić.</p> <p>Rację ma skarżący, iż w niniejszej sprawie najważniejszym dowodem są pomówienia P. T. przez współoskarżonego A. L. z postępowania przygotowawczego, które A. L. zmienił składając wyjaśnienia na rozprawie. A nadto,</p>		

że świadkowie – osoby najbliższe dla P. T. złożyły zeznania korzystne dla P. T..

Jednak brak jest podstaw do stwierdzenia obrazy przepisów postępowania wymienionych w apelacji.

Wskazać należy, iż wyjaśnienia A. L. z postępowania przygotowawczego zostały potraktowane i weryfikowane przez sąd z należytą ostrożnością. Należy też podkreślić, że składając pierwsze wyjaśnienia w dochodzeniu A. L. miał się tylko odnieść do stawianych mu zarzutów posiadania małej ilości marihuany i udzielania marihuany T.J.. I na tle takich zarzutów A. L. złożył obszerne wyjaśnienia, w których nie tylko przyznał się do popełnienia dwóch z trzech zarzucanych mu czynów, ale też spontanicznie opisał, że marihuanę kupił dzień wcześniej od P. T.. A takie wskazanie na osobę P. T. jako dostawcę marihuany zaraz po zatrzymaniu należy uznać za szczere, skoro A. L. nie miał czasu by przemyśleć swoją sytuację i „wymyśleć” kogo ujawnić jako osobę sprzedającą marihuanę. Tym bardziej, że nie ograniczył się przy tym do podania danych osoby sprzedawcy, ale podał też szczegóły dot. poznania go i złożonej mu przez P. T. oferty, a także szczegółowe okoliczności transakcji zakupu marihuany od P. T. w dniu 09.10.2018r., co świadczy o tym, że relacjonował to co faktycznie przeżył. A. L. jedynie początkowo podawał zaniżoną ilość (i wartość) zakupionej marihuany, ale po tym jak ujawniono schowaną porcję marihuany, to w kolejnych dwóch wyjaśnieniach z dochodzenia konsekwentnie podawał co do zakupu od P. T. 2 g marihuany za kwotę 100zł. A wobec tego takie

wyjaśnienia A. L. z dochodzenia, po sprostowaniu co do ilości i wartości marihuany kupionej w dniu 09.10.2018r. od P. T., należało ocenić jako takie, w których A. L. nie starał się odbiegać od faktów, dla zapewnienia sobie linii obrony, lub bezpodstawnego pomówienia współoskarżonego.

Trzeba też zaznaczyć, że nie można zgodzić się z tezą z apelacji by uznać za wiarygodne tylko te wyjaśnienia, które A. L. złożył na rozprawie, a w których odwołał te dot. zakupu marihuany od P. T..

Należy zauważyć, że pierwszy na rozprawie wyjaśnienia składał P. T. i A. L. był przy tym obecny, po czym A. L. złożył przed sądem swoje wyjaśnienia, które diametralnie zmienił –w stosunku do tych konsekwentnych z dochodzenia- co do zakupu marihuany od P. T., tak by potwierdzić wersję wcześniej wyjaśniającego współoskarżonego. Ponadto A. L. starał się przed sądem odwołać wcześniejsze wyjaśnienia w zakresie dot. nabycia marihuany od P. T. powołując się na to, że był w trakcie ich składania pod mocnym wpływem środków i że dlatego podał osobę od której kupił marihuanę, której nie powinien podać. Jednak należy zauważyć, że przed zatrzymaniem i pierwszym przesłuchaniem A. L. wypalił, i to na spółkę z inną osobą, paląc na zmianę „po kilka buchów”, skręta z marihuany. Skręta tego palił w dniu 10.10.2018r. do godz.9:40, a pierwsze wyjaśnienia w sprawie składał tego dnia o godz. 13:20, kolejne tego dnia o godz. 17:35, a następne w dniu 11.10.2018r. o godz. 14.45 i we wszystkich podawał, że kupił marihuanę w dniu 9.10.2018r. od P. T.. A wobec tego nie można racjonalnie

przyjąć, by wypalenie o godz. 9:40 „paru buchów” ze skręta marihuany powodowało, że przesłuchany po kilku godzinach od ich wypalenia czy w dniu następnym A. L. znajdował się pod tak mocnym wpływem tego narkotyku i by to wpłynęło na zawarcie w wyjaśnieniach pomówień pod adresem P. T.. Wniosek taki jest uprawniony nie tylko w świetle logiki czy wymowy literatury medycznej, ale i z uwagi na zeznania policjanta D.S., który opisywał, że A. L. w czasie zatrzymania nie był odurzony, wypowiadał się składnie, od razu też podawał że marihuanę kupił od osoby o nazwisku T.. Nawiązując zaś do argumentu z apelacji dot. wizji jakie pod wpływem narkotyków mieli tacy twórcy jak P., W. czy (...), to należy zauważyć, że znani są oni ze spożywania znacznych ilości i to jakościowo poważniejszych narkotyków niż jeden skręt marihuany i to wypalony na spółkę z drugą osobą. W. na swoich obrazach wręcz zawierał co i w jakich ilościach przy malowaniu danego obrazu spożywał i zapisy te wcale nie ograniczały się do kilku „buchów” ze skręta marihuany, a wręcz przeciwnie do „koktajlu” wielu używek jakościowo poważniejszych niż marihuana. Wobec tego nie można było przyjąć by były podstawy do stosowania art. 171§7 kpk w odniesieniu do wyjaśnień A. L. z dochodzenia.

W ocenie sądu odwoławczego zaszyły zaś podstawy do uwzględnienia jako wiarygodnych wyjaśnień A. L. wskazujących na P. T., tym bardziej, że należało je uznać co do wskazania osoby sprzedawcy marihuany za spontaniczne w realiach faktologicznych niniejszej spraw. Trzeba też zaznaczyć, że i A. L. i T. J. zostali

zatrzymani przez policję „na gorącym uczynku” palenia skрэta z marihuana, a wobec tego okoliczność posiadania marihuany przez A. L. i poczęstowania nią T.J. była bezsporna. Przyznanie więc tych okoliczności w relacjach A. L. i P.J. wcale nie wynikało z nacisku policjantów (jak to uważa skarżący), a było konsekwencją okoliczności zatrzymania ww osób.

Ponadto należy zauważyć, że przy dowodzie z pomówienia nie jest konieczne, aby relacje pomawiającego były potwierdzone innymi dowodami co do każdego opisywanego przez niego zdarzenia. Potwierdzenie innymi dowodami co najmniej części przestępstw opisywanych przez pomawiającego daje podstawy do pozytywnego zweryfikowania pozostałych jego relacji dotyczących innych przestępstw popełnionych przez tego samego sprawcę (patrz: Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie o sygn. II AKa 51/18). A w niniejszej sprawie A. L. składał też wyjaśnienia dot. udzielenia w dniu 10.10.2018r. marihuany T.J. i w tym zakresie były one konsekwentne i spójne z dokumentami dot. czynności zatrzymania, zeznaniami policjanta D.S. oraz samego T.J.. Skoro więc wyjaśnienia A. L. co do tego zarzutu zostały w całości pozytywnie zweryfikowane innymi dowodami, to nie można było zasadnie twierdzić, że A. L. w dochodzeniu podawał nieprawdę co do nabycia marihuany od P. T.. Ponadto skoro A. L. to samo co do osoby P. T. podał i w protokole składania wyjaśnień w dochodzeniu i podczas zatrzymania D.S., to nie doszło do zarzucanej obrazy art. 174 kpk i zastąpienia dowodu z wyjaśnień A. L. tylko treścią „pism,

zapisków lub notatek urzędowych”
czy zeznań D.S..

Tym bardziej, że powody dla których A. L. miałby „pomówić” P. T. trudno uznać za logiczne. Jak wyżej zauważono, to nie powiodła się próba wykazania, że A. L. wyjaśnienia w dochodzeniu składał „pod mocnym wpływem środków” lub pod wpływem nacisków policjantów. Argumenty z apelacji dot. tego czy A. L. podał i kiedy adres zamieszkania P. T., nie mogą podważyć tego, że nawet jeżeli odrzuci się adres P. T., to podał on dane wystarczająco identyfikujące drugiego oskarżonego. Oskarżony A. L. zmieniając zaś wyjaśnienia na rozprawie w zakresie zaprzeczenia nabycia marihuany od P. T. zrobił to w sposób bardzo nieudolny. Nie potrafił logicznie wyjaśnić dlaczego wskazał akurat osobę P. T., która była mu znana tylko z pracy na stacji benzynowej i z konta na facebooku, jak z pewnością wiele innych osób. Współoskarżony też nie podał by np. był w konflikcie z P. T. co wystarczająco i logicznie był tłumaczyło kłamliwe pomówienie tej konkretnej osoby. Ponadto A. L. nie miał nawet własnego interesu w obciążaniu P. T. w dochodzeniu, bo mógł poprzestać na przyznaniu się do udzielenia w dniu 10.10.2018r. marihuany T.J. i do posiadania tego dnia tego środka, bez szczegółowego opisywania tego kiedy, od kogo i w jakich okolicznościach zakupił marihuanę. A wobec tego opisanie, już w pierwszych wyjaśnieniach i kontynuowanie tego w kolejnych z dochodzenia, że marihuanę którą wypalał w dniu 10.10.2018r. z T.J. to nabył dzień wcześniej od P. T., należy uznać za przejaw szczerego opisanie wszystkich okoliczności dot. posiadanej przez A. L. marihuany, w tym i w zakresie

zbywcy tego środka. Trzeba też zaznaczyć, że odwołując na rozprawie wyjaśnienia w zakresie zakupu marihuany od P. T., to oskarżony A. L. nie chciał wyjawiać kiedy i od kogo „rzeczywiście” uzyskał marihuanę, to nakazuje do tego odwołania podejść z dużą dozą ostrożności, gdyż w takich warunkach odwołanie to nie mogło być poddane weryfikacji przez np. przesłuchanie osoby, która miałaby być „rzeczywistym” dostawcą.

A wobec tego zaszyły uzasadnione podstawy do uwzględnienia wyjaśnień A. L. z dochodzenia, a nie było podstaw do uwzględnienia jego zmienionych wyjaśnień z rozprawy w zakresie dot. nabycia marihuany od P. T.. Tym bardziej, że przeprowadzone dowody czy wskazane w apelacji okoliczności nie były wystarczające do podważenia wiarygodności relacji A. L. z postępowania przygotowawczego. Z oczywistych względów, to osoby najbliższe dla P. T. tj. jego matka, ojciec i dziewczyna złożyły takie zeznania by wzmocnić linię obrony tego oskarżonego i zmienione wyjaśnienia A. L.. Przy czym godziny pracy P. T. i droga powrotna do domu odbyta samochodem z miejsca pracy pozwalały mu odbyć spotkanie z A. L. w dniu 09.10.2018r. o godz. 21:10 przy drodze (...). Odległość tego miejsca od miejsca zamieszkania P. T. pozwalała też na pokonanie tej drogi po pracy przez młodego 21-letniego mężczyznę rowerem. Co prawda nie zdołano zweryfikować kontaktu przez aplikacje internetowe pomiędzy oskarżonymi, o których wyjaśniał A. L., ale nawet brak takiej weryfikacji nie mógł podważyć oceny wyjaśnień A. L. z dochodzenia, która legła u podstaw przypisania P. T. popełnienia czynu z ustawy

o przeciwdziałaniu narkomanii. Również to, że wynik czynności przeszukania u P. T. nie doprowadził do znalezienia tam przedmiotów związanych z obrotem marihuaną nie może być wystarczającym powodem do zakwestionowania tych wyjaśnień A. L., w których opisał okoliczności nabycia marihuany od P. T., gdy wiadomo z innych spraw, że osoby zajmujące się obrotem narkotykami (bo według wyjaśnień A. L. z dochodzenia to P. T. zaproponował mu że gdyby chciał kiedyś kupić „trawkę” to może się do niego odezwać) często przechowują je w innych miejscach niż miejsca zamieszkania by utrudnić organom wymiaru sprawiedliwości, na wypadek czynności przeszukania, ich odnalezienie.

Należy tu wskazać, że przepisy Kodeksu postępowania karnego nie zawierają żadnych dyrektyw, które wprowadzałyby różnice w zakresie wartości dowodowej poszczególnych dowodów (patrz: wyr. SN z 11 lipca 1977 r., V KR 92/77, OSNKW 1978, Nr 6, poz. 67, z aprobującą glosą J. Waszczyńskiego, NP 1979, Nr 4, poz. 138), co oznacza możliwość oparcia skazania nawet na depozycjach jednej osoby, (byle ocena tego dowodu była rzeczowa i logiczna oraz nie wkraczała w sferę dowolności) i nie może to wówczas stanowić podstawy do zarzutu dokonania błędnych czy dowolnych ustaleń faktycznych w sprawie. Nie istnieje bowiem żadna reguła dowodowa, która uzasadniałaby pogląd, że zeznania jednego świadka są niewystarczającą podstawą skazania, podobnie zresztą jak niedopuszczalne jest wartościowanie zeznań tylko w zależności od zajmowanej pozycji społecznej świadka, czy też pełnionej przez niego funkcji publicznej

(patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 1996 r., II KRN 178/95). A skoro istniały podstawy by uznać za wiarygodne wyjaśnienia A. L. z postępowania przygotowawczego, w których konsekwentnie wskazywał na P. T. jako dostawcę marihuany z 9.10.2018r., zaś odwołanie takich wyjaśnień na rozprawie przez A. L. za dowolne, to nie doszło do zarzucanej obrazy przepisów postępowania tj. obrazy art. 4 kpk w zw. z art. 410 kpk, art. 4 kpk w zw. z art. 92 kpk, art. 7 kpk, która mogła mieć wpływ na treść wyroku. Sam fakt, że tak dokonana ocena wyjaśnienia A. L. z postępowania przygotowawczego nie satysfakcjonuje autora omawianej apelacji nie oznacza że jej kwestionowanie należy uznać za skuteczne, zwłaszcza że skarżący nie przedstawił przekonujących argumentów podważających dokonaną przez sąd meriti ocenę dowodów. Trzeba bowiem zaznaczyć, że odmówienie wiary niektórym zeznaniom (osób najbliższych dla P. T.) lub wyjaśnieniom (w części, tym z rozprawy A. L. i w całości P. T.), a w rezultacie ich pominięcie jako podstawy dowodowej podczas dokonywanych ustaleń faktycznych, nie jest wyrazem złamania zasady bezstronności sądu, gdy odmowa przyznania waloru wiarygodności niektórym z przeprowadzonych dowodów, przy jednoczesnej aprobachie i uwzględnieniu innych dowodów, jest przecież realizacją przysługującego sądowi orzekającemu uprawnienia w ramach czynienia ustaleń faktycznych, z pełnym uwzględnieniem zasady swobodnej oceny dowodów i w związku z tym nie może być uznana za przejaw złamania zasady obiektywizmu, o

<p>jakiej mowa w art. 4 kpk czy dyrektyw oceny dowodów z art. 7 kpk, po analizie-w myśl art. 410 kpk i art.92 kpk- całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpatrzenia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutu obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku, to nie było podstaw do uniewinnienia oskarżonego, a nadto gdy brak przesłanek, w tym z art. 437§2 zdanie drugie kpk, do uchylenia wyroku i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mających wpływ na jego treść</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

Nie doszło też do błędnych ustaleń faktycznych o takiej wadze jak to wskazano w art. 438 pkt. 3 kpk. Bowiem przepis ten pozwala na wzruszenie wyroku w razie stwierdzenia błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, ale tylko jeżeli mógł on mieć wpływ na treść orzeczenia. Ponadto sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu w kwestii ustaleń faktycznych, opartego na innych dowodach aniżeli te, na których oparł się tenże sąd nie może prowadzić do wniosku, że rzeczywiście sąd ten dopuścił się przy wydaniu wyroku omawianego uchybienia.

A w realiach rozpoznanej sprawy to – po dokonaniu właściwej oceny dowodów, bez naruszenia przepisów wskazanych w pierwszej części apelacji-, sąd I instancji miał pełne podstawy by z uwzględnieniem szczerych, konsekwentnych, szczegółowych wyjaśnień A. L. z dochodzenia ustalić, że to P. T. udzielił A. L. 2 g marihuany o wartości 100zł w dniu 9.10.2018r. w okolicznościach opisanych przez tego ostatniego. I mimo, że nie zdołano zbadać telefonu należącego do A. L. w zakresie weryfikacji kontaktu pomiędzy oskarżonymi przez aplikację M. (przy czym nawiązując do argumentu skarżącego z apelacji, że jakoby sąd utracił numer PIN, to należy wskazać, że nic nie stało na przeszkodzie by oskarżony A. L., gdyby chciał, to mógł – po informacji od biegłego z k. 177-podać kod którym był zabezpieczony aparat; nadto wydał on telefon bez karty sim- co wynika też wynika z informacji od

biegłego informatyka) to przyjęty w ustaleniach faktycznych kontakt przez tą aplikację nastąpił w oparciu o te wyjaśnienia A. L., które sąd I instancji uznał słusznie za wiarygodne. Ponadto powszechnie wiadomo, że młodzi ludzie chętniej kontaktują się przy użyciu aplikacji typu facebook czy messenger, gdzie łatwo mogą odnaleźć profile osób znajomych, niż telefonując do siebie. Dlatego nie można było zgodzić się z argumentem z apelacji, że skoro oskarżeni się znali to powinni kontaktować się telefonicznie a nie przez aplikacje, jak to wyjaśnił w dochodzeniu A. L.. Nadto okoliczności dot. kontaktu oskarżonych i ich spotkania w dniu 9.10.2018r. o godz. 21:00 nie można było podważyć w oparciu o zeznania osób najbliższych dla oskarżonego czy wyjaśnień samego P. T.. Tym bardziej, że starali się oni też wykazać, że P. T. w dniu 09.10.2018r., po pracy, przebywał w domu i że nie dysponował rowerem, którym miał przyjechać na miejsce wynikające z uznanych za wiarygodne wyjaśnień A. L.. Należy jednak zwrócić uwagę, że A. L. złożył swoje wyjaśnienia, w których opisywał nabycie od P. T. marihuany w sposób spontaniczny, zaraz po zatrzymaniu go gdy palił skręta z nabytej od P. T. marihuany i zaskoczony tym zatrzymaniem nie miał czasu by przemyśleć sytuację i mieć czas na „wymyślenie” nieprawdziwych okoliczności nabycia tego środka. Natomiast oskarżony P. T., po postawieniu mu w dochodzeniu zarzutu, odmówił składania wyjaśnień, a wyjaśnienia, w których ustosunkował się do znanego mu z dochodzenia zarzutu, składał dopiero na rozprawie. Również osoby mu bliskie też pierwszy raz zeznawały dopiero na rozprawie

czyli kilka miesięcy od zdarzenia. Tak więc i P. T. i jego najbliżsi mieli czas by ustalić wspólną linię obrony. Mimo jednak tego, że osoby te starały się – z uwagi na więzi łączące je z P. T.- potwierdzić linię obrony oskarżonego, to nie do końca spójnie z nim zeznawali. P. T. opisał bowiem, że nie mógł spotkać się z A. L. o godz. 21:00, gdyż z pracy tego dnia wrócił przed godz. 22:00, zaś matka oskarżonego twierdziła, że syn w tamtym czasie pracował do godz.18.00, w domu był o 19:00 lub po 19:00, podobnie zeznał ojciec P. T. i dziewczyna tego oskarżonego tj. S.Z.. Tak więc te osoby wcale nie potwierdziły słów P. T. by oskarżony ten nie mógł być, z uwagi na późny powrót z pracy i pracę która powodowała powrót do domu dopiero o godz. 22:00, na spotkaniu z A. L. w dniu 9.10.2018r. o godz. 21:00. Wbrew stanowisku skarżącego ani ojciec oskarżonego ani jego dziewczyna nie twierdzili w sposób kategoryczny, że w dniu 9.10.2018r. rower, który użytkował P. T. był zepsuty. W zeznaniach nie użyli oni bowiem tej daty, tylko ogólnie podali, że rower jest chyba nieczynny, nie precyzując od kiedy, przy czym ojciec oskarżonego twierdził że rower stoi na strychu, a dziewczyna oskarżonego, że nie wie czy rower działa i że rower gdzieś w garażu wisi na ścianie. A wobec tego skoro członkowie rodziny nie wskazali w zeznaniach kategorycznie i jednoznacznie, że P. T. wrócił z pracy dopiero około 22:00 i że miał w tym dniu zepsuty rower, a wobec tego swoimi zeznaniami nie przekonali by w dniu 9.10.2018r. P. T. nie mógł o godz.21:00 pojechać rowerem na umówione miejsce spotkania i przekazania marihuany, to tym samym sąd I instancji miał podstawy by dokonać ustaleń w oparciu o

wyjaśnienia A. L. z dochodzenia. I nawet jeżeli osoby najbliższe P. T. zeznawały, że zazwyczaj po pracy nie wychodził on z domu, to okoliczność, że P. T. wrócił z pracy do domu o godz. 19:00, to pozwalała temu oskarżonemu, który jako młody 21-letni człowiek szybko się regenerował, na dojazd o godz. 21:00 rowerem w miejsce, gdzie sprzedał A. L. 2 g marihuany. Co zaś do ilości marihuany nabytej od P. T. w ilości 2 g wynikającej z relacji A. L. z dochodzenia, to była ona kompatybilna z ostateczną ilością marihuany znalezionej, po tym jak A. L. i T. J. zostali zatrzymani przy czynności wypalania skręta z marihuany. I dlatego A. L. wyjaśniał o nabyciu 2 g a nie np. 5 g od P. T..

A wobec tego nie zostało wykazane by doszło do błędnych ustaleń faktycznych, które miałyby mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku i by błędnie- w oparciu o wyjaśnienia A. L. z rozprawy- ustalono, że P. T. sprzedał mu 2 g marihuany za 100zł.

Błędne ustalenia faktyczne są przecież konsekwencją wadliwych wniosków wywiedzionych z właściwie ocenionych dowodów lub pominięcia wynikających z tych dowodów okoliczności. A w niniejszej sprawie sąd I instancji miał wystarczające podstawy do dokonania oceny wyjaśnień A. L. z dochodzenia jako wiarygodnych i do konstruowania prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o właściwie oceniany ten dowód w zakresie dot. nabycia marihuany od P. T..

Wniosek

o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego,

zasadny

ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpatrzenia	# częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutów obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku i błędów w ustaleniach faktycznych, które mogły mieć wpływ na treść wyroku, to nie było podstaw do uniewinnienia oskarżonego, a nadto gdy brak przesłanek, w tym z art. 437§2 zdanie drugie kpk, do uchylenia wyroku i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
cały zaskarżony wyrok dot. osoby P. T.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

<p>z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutów obrazy przepisów postępowania i błędów w ustaleniach faktycznych, które mogły mieć wpływ na treść wyroku to nie było podstaw do uniewinnienia oskarżonego,</p> <p>a nadto gdy brak przesłanek, w tym z art. 437§2 zdanie drugie kpk, do uchylecia wyroku i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,</p> <p>nie zaszły też podstawy z art.440 kpk do wzruszenia wyroku dot. P. T., w tym w zakresie wymierzonej odpłaty karnej.</p>	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt. II	apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, stąd zachodziły podstawy z art. 636§1kpk do obciążenia oskarżonego kosztami za postępowanie odwoławcze, w tym opłatą

7. PODPIS